

תת"ע 15472/01/23 - מדינת ישראל נגד פאדי אבו מוך

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 15472-01-23 מדינת ישראל נ' אבו מוך
תיק חיצוני: 15250056874

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים פאדי אבו מוך

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 28.2.23 בגין עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פג תוקף ביום 15.9.2009. המאשימה מתנגדת לבקשה. לאחר עיון בתיק לרבות ביפוי הכח אשר נחתם אך ב 12.7.23 לא מצאתי צידוק לקבוע דיון במעמד הצדדים.

הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר קבועים בסעיף 130 לחסד"פ, רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

במקרה דנן מועד הדיון היה 28.2.23.

פסק הדין הומצא לידי המבקש ביום 13.3.23 וביום 23.5.23 אלא שהבקשה הוגשה לבית המשפט ב 9.8.23 קרי באיחור ניכר של כ 5 חודשים מהמועד, שנודע לו לראשונה על תוצאות גזר הדין.

עצם השיהוי בהגשת הבקשה מצדיק דחייתה. לא בכדי קבע המחוקק כי בקשה לבטול פסק דין יש להגיש בתוך 30 יום ממועד המצאת גזר הדין ראו הוראת המחוקק בסעיף 130 לחסד"פ. ראו גם עמדת בית המשפט העליון לענין זה רע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל.]

לענין אי ההתייבבות - אין סיבה מוצדקת לאי ההתייבבות.

מועד העבירה 20.1.23.

הנאשם קבל דוח המהוה הזמנה לדיון.

הנטען בסעיף 4-2 (שב"כ המבקש הראשון לו חתם על יפוי כח , התרשל לכאורה כשלא בקש לדחות את מועד הדיון)

עמוד 1

אינו מגובה במסמכים מתאימים. לענין זה לא די בטיעונו של המבקש.

משלא היתה התייצבות נשפט המבקש בהיעדר, כדין לפי סעיף 240 לחסד"פ ואין לו אלא להלין על עצמו.

לשאלת ההגנה ועיוות הדין

המבקש נהג כאשר **רשיון הנהיגה פג תוקף ב 2009 - כ 14 שנה**.

מדובר בפקיעה ממושכת המצביעה על זלזול בהוראות המחוקק ובטחון המשתמשים בדרך. יש הרואים בנהג הנוהג בנסיבות דומות כבלתי מורשה לנהיגה.

לעבירה יש השלכה גם על היעדר כסות בטוחית בנהיגה בנסיבות המתוארות ויש לכך היבט ככלי.

נהיגה בלתי מורשית, מקפלת בחובה סכנה ממשית לפגיעה בעוברי אורח תמימים ובמשתמשי הדרך. אין להקל ראש בעבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה, עסקינן בעבירה מהחמורות שבפקודה: "**לגופם של דברים, המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור**" (רע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פס' ז (23.4.12); ראו גם רע"פ 3104/11 נידאל פדילה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ז' (4.5.2011)).

העובדה שלצורך חידוש רישיון, המבקש עבר לאחרונה מבחן מעשי בהצלחה, אינה מאיינת את המסוכנות וחומרת המעשה במועד העבירה.

הסרת מחדל הינה שיקול אך לא שיקול מכריע וממילא במועד הדיון המחדל לא הוסר.

בית המשפט העליון קבע כי טענה בדבר עיוות דין צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה [רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (26.07.18).

במקרה דנן, בשים לב לחומרת העבירה העונש שנקבע אינו חורג לחומרה ואינו מהווה עיוות דין.

הבקשה נדחית .

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ג, 10 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.

